

DECIZIA CIVILĂ NR. xxx
Ședința publică din xxx
PREȘEDINTE: xxx
JUDECĂTOR: xxx
JUDECĂTOR: xxx
GREFIER: xxx

S-au luat în examinare recursurile formulate de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX și Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXX împotriva sentinței civile nr. XXX/15.11.2012, pronunțată de Tribunalul XXX, în dosar nr.XXX/108/2012 în contradictoriu cu reclamantul intimat XXX și chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu , având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.
Procedura de citare este lega! îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care instanța văzând lipsa părților și constatând că la dosar a fost promovată cerere de judecare în lipsă conform prevederilor art. 242 Cod procedură civilă, instanța reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

I. Cererea de chemare în judecată:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului XXX sub nr. XXX/108/2012 reclamantul XXXa solicitat în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXX, anularea Deciziei de calcul a taxei pentru emisii poluante pentru autovehicule nr.XXX/29.08.2012 emisă de pârâta de ordinul I și Decizia nr.XXX/17.10.2012 privind respingerea contestației formulată în procedura prealabilă, emisă de pârâta de ordinul II, obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice XXX la restituirea taxei pentru emisiile poluante pentru autovehicule în sumă de XXX lei plătită la Trezoreria XXX cu chitanța Seria XXX actualizată cu dobânda fiscală începând cu a 45-a zi de la data înregistrării cererii de restituire și până la data plății efective în baza art. 124 alin² și art. 120 alin. 7 Cod procedură fiscală, fără cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a arătat că a plătit taxa pe poluare a cărei restituire o solicită, stabilită în baza Deciziei de calcul a taxei pe poluare pentru a putea înmatricula autoturismul second hand marca XXX, înmatriculat pentru prima dată la 09.05.2001.

Considerând că a plătit o taxă nelegală și nedatorată ia formulat către pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXX a contestație procedura prealabilă împotriva Deciziei de calcul a taxei și o cerere ie restituire Magistrată sub nr. XXX/29.08.2012, declinată în favoarea pârâtei de ordinul II, respinsa prin Decizia nr. XXX/17.10.2012 - fila 34 - 42 dosar.

În aceste condiții, față de refuzul nejustificat și explicit de restituirea unei taxe prelevate cu încălcarea dreptului comunitar a susținut că a îndeplinit procedura administrativă prealabilă conform art. 7 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

A susținut că taxa este prelevată cu încălcarea dreptului comunitar , respectiv a art 90 din Tratatul CE, deoarece OUG nr. 50/2008 care stăp la baza stabilirii taxei pe poluare îndeplinește toate criteriile pentru a fi declamată incompatibilă cu textele de lege menționat deoarece creează o discriminare între autoturismele second hand înmatriculate deja într-un stat membru a! Uniunii Europene și care se înmatriculeaza în România după 01.07.2008 și autoturismele second hand înmatriculate deja în România.

Incompatibilitatea constă și în raportul de concurență între- produsele importate și produsele naționale, deoarece influențează alegerea consumatorului, iar pe de altă parte taxa pe poluare instituită prin OUG nr. 50/2008 este de natură să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second hand înmatriculate deja într-un alt stat membru.

În drept a invocat prevederile Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, art. 124 alin. 1 și 2 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 25 și art. 90 din Tratatul CE, art. 148 alin. 2 din Constituția României.

II. Hotărârea Tribunalului XXX:

Prin sentința civilă nr. XXX/15.11.2012 pronunțată în dosar nr. XXX/108/2012 Tribunalul XXX a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul XXX în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXX și, în consecință:

A anulat Decizia de calcul a taxei pentru emisii poluante pentru autovehicule nr.XXX/29.08.2012 emisă de pârâta de ordinul I și Decizia nr.XXX/17.10.2012 privind respingerea contestației formulată în procedura prealabilă, emisă de pârâta de ordinul II;

A obligat pârâta Administrația Finanțelor Publice XXX la restituirea taxei pentru emisiile poluante pentru autovehicule în sumă de XXX lei plătită la Trezoreria XXX cu chitanța Seria XXX actualizată cu dobânda fiscală începând cu a 45-a zi de la data înregistrării cererii de restituire și până la data plății efective în baza art. 124 alin. 2 și art. 120 alin. 7 Cod procedură fiscală.

A admis cererea de chemare în garanție formulată de pârâta de ordinul I. în contradictoriu cu chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu pe care o obligă să suporte toate cheltuielile stabilite în sarcina pârâtei prin prezenta hotărâre.

Pentru a hotărî astfel, Tribunalul a reținut următoarele:

Acțiunea în contencios administrativ este fondată.

Reclamantul a achiziționat autoturismul marca XXX, înmatriculat pentru prima dată la 09.05.2001, pentru care a plătit taxa pentru emisiile poluante pentru autovehicule în sumă de XXX lei.

În speța de față taxa pe poluare în sumă de XXX lei stabilită prin Decizia de calcul nr. XXX/29.08.2012 emisă de către Administrația Finanțelor Publice a

Municipiului XXX este nelegală pentru motivele care urmează a fi prezentate mai jos, având în vedere considerentele prezentate de Curtea Europeană de Justiție în cauza C-402/2009(Tatu împotriva României din 07.04.2011 :

Pe fond, în esență, cu o motivare elaborată și făcând trimitere la hotărârea Tatu pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, Tribunalul a apreciat că acțiunea este întemeiată, reținând, în esență, că taxa de poluare instituită prin Ordonanța de Urgență nr. 50/2008 contravine art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, astfel cum a fost interpretat prin hotărârea Curții Europene de Justiție pronunțată în cauza Tatu C-402/09, ținând seama și de obligația Statului Român de a respecta dreptul Uniunii Europene, obligația izvorând din dispozițiile art. 11 și 148 din Constituția României, ca urmare a aderării României la U.E. începând cu 1.01.2007.

Având în vedere toate cele de mai sus Curtea a concluzionat asupra întrebării adresată, că articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul respectiv a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără

însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională.

III. Recursul pârâtelor:

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX și Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXX.

În susținerea recursului său, pârâta Administrația Finanțelor Publice XXX a criticat hotărârea instanței de fond pentru nelegalitate și netemeinicie pentru următoarele motive:

Prin dispozițiile Legii nr. 9/2012 se stabilește cadrul legal al instituirii acestei taxe, taxă cu destinația de venit la bugetul Fondului pentru Mediu, gestionată de Administrația Fondului pentru Mediu. Prin urmare, câtă vreme legiuitorul stabilește în mod expres obligația de plată a taxei de poluare în condițiile art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 9/2012, acesta taxă este legal datorată, intimatul neinvocând prin contestație faptul că organul fiscal nu ar fi aplicat corect elementele de calcul a taxei corespunzătoare vehiculului în cauză.

Față de prevederile comunitare invocate în cauză, trebuie reținut faptul că dispozițiile art. 148 din Constituția României instituie supremația tratatelor constitutive ale UE față de dispozițiile contrare din legile interne cu respectarea prevederilor actului de aderare, iar în conformitate cu art. I-33 alin. 1 din Tratatul de aderare la UE ratificat prin Legea nr. 157/2005: *"Legea cadru europeană este un act legislativ ce obligă orice stat membru destinat în ceea ce privește rezultatul ce trebuie obținut, lăsând în același timp autorităților naționale competența în ceea ce privește alegerea formei și a mijloacelor."*

Rezultă că legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai în privința rezultatului, autoritățile naționale având competența de a alege forma și mijloacele prin care se asigură obținerea rezultatului.

Potrivit jurisprudenței Comunității Europene, art. 110 din Tratatul de instituire a Comunității Europene este încălcat atunci când taxa aplicată produselor importate și taxa aplicată celor naționale similare sunt calculate pe baza unor criterii diferite, astfel încât acest tratat nu interzice *de iure* perceperea unei taxe precum taxa de poluare.

Incidența dispozițiilor art. 110 din Tratatul de instituire a Comunității Europene în această speță este nulă. Astfel, taxa de poluare așa cum este reglementată de dispozițiile Legii nr. 9/2012 aplicată produsului importat și cea aplicată produsului național similar este calculată după aceeași formulă de calcul, având criterii obiective stabilite de lege, fără a conduce la o impozitare superioară a produsului importat față de cel național similar, deci, fără efect discriminatoriu.

De asemenea, din cuprinsul art. 3 alin. 1 din Legea 9/012 rezultă că taxa pentru emisiile poluante se aplică tuturor autoturismelor, indiferent dacă ele provin dintr-un stat membru UE sau de pe piața internă, fiind de aplicare taxei excepțiile prevăzute de același articol, însă pe baza unor criterii ce privesc destinația, nu proveniența!

Față de cele expuse mai sus, trebuie reținut faptul că instituirea taxei de poluare reprezintă opțiunea de mijloc a legiuitorului român, iar organele fiscale au obligație de respectarea și de punere în aplicare a dispozițiilor legale în vigoare conform prevederilor art. 13 din C.pr. fiscală.

Referitor la criticile potrivit cărora actele administrative arătate trebuie anulate și taxa restituită în temeiul Hotărârilor CJUE în cauzele *Tatu* și *Nisipeanu*, acestea sunt neîntemeiate față de prezenta speță, taxa fiind stabilită în temeiul Legii nr. 9/2012, iar hotărârile invocate privesc dispozițiile OUG nr. 50/2008. Astfel, având în vedere și principiul *tempus regit actum*, contrar celor reținute de instanța fondului, considerăm că prezentele spețe nu au nici o relevanță în prezentul dosar, ambele hotărâri fiind pronunțate față de dispozițiile legale abrogate.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX prin recursul declarat a solicitat admiterea recursului .modificarea sentinței atacate în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată și nelegală și pe cale de consecință, menținerea deciziei nr. XXX/17.10.2012 și a actelor administrative subsecvente atacate ca fiind legală și temeinice.

Pe fondul cauzei, prin dispozițiile Legii nr. 9/2012 se stabilește cadrul legal al instituirii acestei taxe, taxă cu destinația de venit la bugetul Fondului pentru Mediu, gestionată de Administrația Fondului pentru Mediu.

Prin urmare, câtă vreme legiuitorul stabilește în mod expres obligația de plată a taxei de poluare în condițiile art. 4 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 9/2012, acesta taxă este legal datorată, reclamantul neinvocând prin contestație faptul că organul fiscal nu ar fi aplicat corect elementele de calcul a taxei corespunzătoare vehiculului în cauză.

Față de prevederile comunitare invocate în cauză, trebuie reținut faptul că dispozițiile art. 148 din Constituția României instituie supremația tratatelor constitutive ale UE față de dispozițiile contrare din legile interne cu respectarea prevederilor actului de aderare, iar în conformitate cu art. I-33 alin. 1 din Tratatul de aderare la UE ratificat prin Legea nr. 157/2005: "Legea cadru europeană este un act legislativ ce obligă orice stat membru destinat în ceea ce privește rezultatul ce trebuie obținut, lăsând în același timp autorităților naționale competența în ceea ce privește alegerea formei și a mijloacelor."

Rezultă că legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai în privința rezultatului, autoritățile naționale având competența de a alege forma și mijloacele prin care se asigură obținerea rezultatului.

Potrivit jurisprudenței Comunității Europene, art. 110 din Tratatul de Instituire a Comunității Europene este încălcat atunci când taxa aplicată produselor importate și taxa aplicată celor naționale similare sunt calculate pe baza unor criterii diferite, astfel încât acest tratat nu interzice de iure perceperea unei taxe precum taxa de poluare.

Incidența dispozițiilor art. 110 din Tratatul de Instituire a Comunității Europene în această speță este nulă. Astfel, taxa de poluare așa cum este reglementată de dispozițiile Legii nr. 9/2012 aplicată produsului importat și cea aplicată produsului național similar este calculată după aceeași formulă de calcul, având criterii obiective stabilite de lege, fără a conduce la o impozitare superioară a produsului importat față de cel național similar, deci, fără efect discriminatoriu.

De asemenea, din cuprinsul art. 3 alin. 1 din Legea 9/2012 rezultă că taxa pentru emisiile poluante se aplică tuturor autoturismelor, indiferent dacă ele provin dintr-un stat membru UE sau de pe piața internă, fiind excluse din sfera de aplicare a taxei excepțiile prevăzute de același articol, însă pe baza unor criterii ce privesc destinația, nu proveniența.

Referitor la criticile potrivit cărora actele administrative arătate trebuie anulate și taxa restituită în temeiul Hotărârilor CJUE în cauzele Tatu și Nisipeanu, acestea sunt neîntemeiate față de prezenta speță, taxa fiind stabilită în temeiul Legii nr.9/2012; iar hotărârile invocate privesc dispozițiile OUG nr. 50/2008. Astfel, având în vedere și principiul tempus regit actum, consideră că prezentele spețe nu au nici o relevanță în prezentul dosar, ambele hotărâri fiind pronunțate față de dispozițiile legale abrogate.

IV. Aprecierea Curții de Apel Timișoara:

Analizând actele dosarului, criticile recurente prin prisma dispozițiilor art. 304 din Codul de procedură civilă și examinând cauza sub toate aspectele, conform art. 304¹ din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel constată următoarele:

în prezenta cauză, reclamantul a solicitat obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXX la restituirea sumei în cuantum de XXX lei, plătită la data de 29.08.2012, reprezentând taxă pentru emisii poluante, taxa fiind impusă reclamantului cu prilejul înmatriculării în România, conform Legii nr. 9/2012, a unui autoturism marca xxx, înmatriculat anterior în Germania.

Reclamantul a invocat dispozițiile art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și a arătat, în esență, că taxa achitată contravine acestor dispoziții din dreptul european, care prevalează asupra dreptului național și impun înlăturarea reglementării din Ordonanța de

Urgență nr. 50/2008 și din Legea nr. 9/2012, care instituie o taxă internă discriminatorie deoarece creează o discriminare între autoturismele second hand înmatriculate deja într-un stat membru al Uniunii Europene și care se înmatriculează în România după 01.07.2008 și autoturismele second hand înmatriculate deja în România.

Instanța de fond a admis acțiunea reclamantului, reținând, în esență, că taxa de poluare instituită prin Legea nr. 9/2012 contravine art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În analizarea legalității soluției pronunțate de instanța de fond, Curtea consideră necesară expunerea dispozițiilor art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (fostul art. 90 TCE), precum și a jurisprudenței Curții Europene de Justiție în domeniu, urmând ca în raport cu acestea să examineze fondul cauzei.

1. Considerații preliminare privind cadrul legal aplicabil:

1.1 Pentru expunerea conținutului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008, astfel cum a fost modificată prin Ordonanțele de Urgență nr. 208/2008, 218/2008, 7/2009 și 117/2009, Curtea face trimitere la considerentele Hotărârii pronunțate de Curtea Europeană de Justiție la data de 7 iulie 2011 în cauza C-263/10 (Iulian *Nisipeanu* împotriva Direcției Generale a Finanțelor Publice Gorj, Administrației Finanțelor Publice Târgu Cărbunești și Administrației Fondului pentru Mediu) (indicată în continuare ca "*Hotărârea Nisipeanu*") - hotărâre ai cărei dispozitiv a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C, nr, 269/10.09.2011.

Astfel, Curtea Europeană de Justiție a expus reglementarea respectivă în paragrafele 6-14 din hotărârea *Nisipeanu*.

De asemenea, reglementarea inițială a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 a fost expusă în considerentele nr. 6-18 ale Hotărârii pronunțate de Curtea Europeană de Justiție la data de 7.04.2011 în cauza C-402/09 (Tatu), având ca obiect cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Tribunalul Sibiu (România) (indicată în continuare ca "*Hotărârea Tatu*").

În acest context, Curtea observă că în prezenta cauză sunt incidente dispozițiile Legii nr. 9/2012, privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, cu efecte similare dispozițiilor O.U.G. nr. 50/2008, în varianta ulterioară datei de 31.12.2010, respectiv reglementarea în varianta stabilită conform OUG nr. 117/2009 și nr. 118/2010.

1.2 În privința dispozițiilor Legii nr. 9/2012, privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, Curtea reține că noua taxă - ca și vechea taxă de poluare - are o serie de caracteristici similare reglementării anterioare, respectiv:

- Taxa se face venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru proteja mediului.

- taxa se plătește, conform art. 4 din Legea nr. 9/2012:

- a) cu ocazia înscrierii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;

- b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri prevăzute la art. 3 și 8;

- c) la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului plătitor valoarea reziduală a taxei.

Curtea mai observă că în varianta inițială a Legii nr. 9/2012, taxa pentru emisiile poluante se datora și în cazul autovehiculelor second hand înmatriculate în România anterior intrării în vigoare a Legii nr. 9/2012 și pentru care nu s-a plătit taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003 (în vigoare în perioada 1.01.2007-30.06.2008) sau taxa de poluare (în vigoare în perioada 1.07.2008-12.01.2012). astfel, în varianta inițială a Legii nr. 9/2012, art. 4 alin. 2 prevedea că „*Obligația de plată a taxei intervine și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate, în România, asupra unui autovehicul rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003,*

cu modificările și completările ulterioare, sau taxa pe poluare pentru autovehicule și care nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata acestor taxe, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării".

Însă această reglementare a fost suspendată prin O.U.G. nr. 1/2012, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 9 din 31 ianuarie 2012, care prevede, al art. 1, următoarele: „începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. i), ale art. 4 alin (2) și a celor privind prima transcriere a dreptului de proprietate ale art. 5 alin (1) din Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, publicată în Monitorul Oficial Partea I nr. 17 din 10 ianuarie 2012, se suspendă până la 1 ianuarie 2013".

Totodată, art. 2 din O.U.G. nr. 1/2012 stabilea posibilitatea restituirii taxei plătită de contribuabilii conform art. 4 alin 2 din Legea nr 9/2012 în perioada 13.01.2012 și până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2012.

1.3. Totodată, Curtea de Apel Timișoara a expus în numeroase hotărâri (de exemplu în deciziile pronunțate la data de 29.08.2012 în dosarele nr. 3478/108/2011, 4081/108/2011, 4259/108/2011, 5002/108/2011, 4013/108/2011, 4077/30/2011, 3906/30/2011, 3/30/2011, 4694/30/2011, 4584/30/2011, 2321/115/2011 și 2324/115/2011:

- conținutul art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene - TFUE (fostul art. 90 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană, renumerotat prin Tratatul de la Lisabona începând cu data de 1.12.2009);

- conținutul Hotărârii Curții Europene de Justiție (Curtea de Justiție a Uniunii Europene) din 7.04.2011 dată în cauza C-402/09 (Tatu);

- conținutul Hotărârii Curții Europene de Justiție pronunțată la data de 7 iulie 2011 în cauza C-263/10 (Iulian Nisipeanu);

- obligativitatea respectării dreptului comunitar (european) și prioritatea acestuia față de reglementările interne, conform art. 148 alin. 2 și 4 din Constituția României

- competența instanțelor naționale de a evalua conformitatea legislației române cu dispozițiile din dreptul comunitar, în conformitate cu dispozitivul hotărârii Curții de Justiție a Comunităților Europene din 9 martie 1978, dată în cauza *Amministrazione delle finanze dello Stato/Simmenthal*, nr. C 106/77, în care s-a statuat că „Judecătorul național însărcinat să aplice, în cadrul competenței sale, dispozițiile dreptului comunitar, are obligația de a asigura realizarea efectului deplin al acestor norme, lăsând, la nevoie, pe proprie răspundere, neaplicată orice dispoziție contrară a legislației naționale, chiar ulterioară, fără a solicita sau a aștepta eliminarea prealabilă a acesteia pe cale legislativă sau prin orice alt procedeu constituțional."

- faptul că prin Decizia nr. 24/14.11.2011 - decizie pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, obligatorie conform art. 330 alin. 4 Cod de Procedură Civilă - publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că:

„1. Acțiunea având ca obiect obligarea Instituției Prefectului prin serviciul de specialitate, la înmatricularea autovehiculelor second-hand achiziționate dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, fără plata taxei de poluare prevăzută de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 și fără parcurgerea procedurii de contestare a obligației fiscale prevăzută de art.7 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 este admisibilă.

2. Procedura de contestare prevăzută de art.7 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 50/2008 raportat la art. 205-218 din Codul de procedură fiscală nu se aplică în cazul cererilor de restituire a taxei de poluare întemeiate pe dispozițiile art. 117 alin. 1 lit. d din același cod".

2. Analiza situației din speță:

Curtea reamintește că reclamantul a solicitat obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice a Municipiului XXX la restituirea sumei în cuantum de XXX lei, plătită la data de 29.08.2012, reprezentând taxă pentru emisii poluante, taxa fiind impusă reclamantului cu prilejul înmatriculării în România, conform Legii nr. 9/2012, a unui autoturism marca XXX, înmatriculat anterior în Germania.

Curtea subliniază că reclamantul a formulat o cerere de restituire a taxei de poluare, cerere întemeiată pe dispozițiile art. 117 alin. (1) lit. d) Cod de Procedură Fiscală - text potrivit căruia „se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume: (...) d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;” - invocând încălcarea art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prin impunerea taxei respective.

Curtea mai observă, în privința prescripției dreptului de a solicita restituirea taxelor „plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;” că, potrivit art. 135 Cod de Procedură Fiscală, „dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire”.

Cu privire la fondul litigiului. Curtea remarcă, în primul rând, că reclamantul a invocat dispozițiile art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ca temei al cererii domniei sale.

In ceea ce privește temeinicia cererii, instanța reține că, în speță, reclamantul nu pune în discuție o discriminare directă permisă de dispozițiile OUG nr. 50/2008, căci din punct de vedere formal, regimul de impozitare instituit prin OUG nr. 50/2008 nu face vreo deosebire nici între autovehicule în funcție de proveniența lor, nici între proprietarii acestor vehicule, în funcție de cetățenia sau naționalitatea lor. Fiind datorată independent de cetățenia sau naționalitate proprietarului vehiculului menționat, de statul membru în care acest vehicul a fost produs și de împrejurarea dacă este vorba despre un vehicul cumpărat pe piața națională sau importat, taxa în discuție nu stabilește un tratament diferențiat pe baza criteriilor menționate, astfel încât nu poate fi considerată direct discriminatorie, după cum de altfel a constatat și Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin hotărârea din 7.04.2011 dată în cauza C- 402/09, Tatu, publicată la 28.05.2011 în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, pct. 36.

Dimpotrivă, se constată că reclamantul se prevalează de caracterul indirect discriminatoriu al taxei instituite prin OUG nr. 50/2008, susținând că aceasta descurajează importul de autovehicule de ocazie din statele membre ale Uniunii similare, cu caracteristici identice, înmatriculate pe teritoriul României anterior intrării în vigoare a menționatului act normativ și cele importate ulterior.

În acest sens, prin hotărârea din 7.04.20 ! 1. -dată în cauza C-402/09, Tatu, aeja citată, pct. 58-59, analizând neutralitatea taxei pe poluare instituite prin OUG nr 50/2008, în varianta sa inițială, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că „reglementarea menționată are ca efect faptul că vehiculele de ocazie importate și caracterizate printr-o vechime și o uzură importante sunt supuse, în pofida aplicării unei reduceri ridicate a valorii taxei pentru a ține seama de deprecierea lor, unei taxe care se poate apropia de 30 % din valoarea lor de piață, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o astfel de sarcină fiscală”, că, „în aceste condiții, OUG nr. 50/2008 are ca efect descurajarea importării și punerii în circulație în România a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre”, respectiv, că „deși statele membre păstrează, în materie fiscală, competențe extinse care le permit să adopte o mare varietate de măsuri, acestea trebuie totuși să respecte interdicția prevăzută la articolul 110 TFUE”, iar la pct. 53 a precizat că „Astfel, articolul 110 TFUE ar fi golit de sensul și de obiectivul său dacă statelor membre le ar fi permis să instituie noi taxe care au ca obiect sau ca efect descurajarea vânzării de produse importate în favoarea vânzării de produse similare disponibile pe piața națională și introduse pe această piață înainte de intrarea în vigoare a taxelor menționate. O astfel de situație ar permite statelor membre să eludeze, prin instituirea unor impozite interne al căror regim este stabilit astfel încât să aibă efectul descris mai sus, interdicțiile prevăzute la articolele 28 TFUE, 30 TFUE și 34 TFUE”.

În aceeași hotărâre, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut, analizând neutralitatea taxei instituite prin OUG nr. 50/2008, în varianta inițială, în privința vehiculelor de ocazie importate și a vehiculelor de ocazie similare înmatriculate pe teritoriul național anterior instituirii taxei menționate, că „articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări

în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională".

Aceste considerente se impun și în ceea ce privește regimul de taxare prevăzut de OUG nr. 50/2008, astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 208/2008, OUG nr. 218/2008, OUG nr. 7/2009 și, respectiv, OUG nr. 117/2009. Variantele ordonanței care o succed pe cea analizată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea din 7.04.2011, dată în cauza C-402/09, Tatu, mai sus citată, păstrează formula de calcul a taxei pe poluare și majorează cuantumul acesteia. Prin urmare, toate versiunile de modificare a OUG nr. 50/2008 mențin același regim de impozitare care descurajează înmatricularea în România a unor autovehicule de ocazie cumpărate din alte state membre și care se caracterizează printr-o uzură și o vechime importante, în timp ce vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie nu sunt în niciun fel grevate de o asemenea sarcină fiscală. În acest sens s-a concluzionat în cauza Nisipeanu, C-263/10, la pct. 27.

În ceea ce privește dispozițiile Legii nr. 9/2012. Curtea constată că prin dispozițiile Legii nr. 9/2012 se tinde la înlocuirea reglementării taxei de poluare cu aceea cuprinsă în noua lege.

Or, Curtea subliniază că taxa de poluare a fost considerată de Curtea Europeană de Justiție ca fiind contrară art. 110 TFUE și că această constatare impune restituirea taxelor plătite cu încălcarea dreptului UE.

De asemenea, Curtea observă că Legea nr. 9/2012 nu înlătură sub nici o formă - pentru trecut - această discriminare existentă la momentul plății taxei de poluare din litigiu, în condițiile în care nu impune noua taxă și autovehiculelor deja înmatriculate în România și care au făcut obiectul unor vânzări sau transcrieri a dreptului de proprietate în perioada în care a fost în vigoare Legea nr. 9/2012, cel puțin până la data de 1.01.2013.

În consecință, Curtea reține că recursul autorității pârâte nu este întemeiat.

În ceea ce privește jurisprudența Curții Europene de Justiție invocată în recurs, Curtea subliniază că referirile la hotărârile Curții Europene de Justiție din cauzele Nunes Tadeu, Gomes Valențe, Nădasdi și Nemeth, Brzezinski nu pot fi luate în considerare fără a ține seama de modificările aduse în jurisprudența Curții Europene de Justiție prin hotărârile Tatu și Nisipeanu - ultimele pronunțate în materia taxelor auto discriminatorii.

Astfel, în cauza Tatu Curtea Europeană de Justiție a procedat la o analiză a măsurii în doi pași, sau din două perspective: deprecierea vehiculului și valoarea taxei.

Într-o primă fază (pct. 38-47), Curtea aplică testul comparației cu valoarea reziduală a taxei încorporate în vehiculul național similar. Produsul național similar cu care se face comparația îl reprezintă vehiculele de ocazie importate anterior importului efectuat de dl. Tatu, dar înmatriculate tot în perioada de aplicare a OUG 50/2008 versiunea inițială, adică 1.07-14.12.2008 și deci supuse aceluiași regim de taxare. Această analiză era cea previzibilă, în considerarea jurisprudenței anterioare în materie. Rezultatul acestei analize este că, în sine, din punct de vedere al criteriilor pe care este bazat, menite să stabilească deprecierea, regimul de impozitare instituit prin OUG 50/2008 este legal din perspectiva art. 110 TFUE.

Curtea nu se oprește însă aici, ci trece la o a doua fază (pct. 48-61), în care produsul național similar cu care continuă comparația îl reprezintă vehiculele de ocazie importate anterior importului efectuat de domnul Tatu și înmatriculate înainte de aplicarea OUG 50/2008 versiunea inițială, adică înainte de 1.07.2008, deci nesupuse taxei instituite de aceasta.

Or, această analiză reprezintă o relativă noutate. În mod evident testul nu mai poate fi cel al comparației cu valoarea reziduală. Curtea a aplicat criteriul efectului descurajant al taxei asupra importurilor. Rezultatul acestei analize este că taxa aplicată reclamantului pentru tipul de vehicul din speță este indirect discriminatorie și deci nelegală din perspectiva art. 110 TFUE, și la fel este în cazul oricăror altor categorii de vehicule dacă prin valoarea sa descurajează importurile fără a descuraja și cumpărarea de vehicule naționale similare.

Dat fiind acest nou criteriu de evaluare a caracterului discriminatoriu al reglementărilor în litigiu, Curtea constată că argumentele pârâtelor vizează exclusiv analiza instanței europene referitoare la primul criteriu - testul comparației cu valoarea reziduală a taxei încorporate în vehiculul național similar. Așadar, noul criteriu reținut de Curtea Europeană de Justiție în hotărârile Tatu și Nisipeanu își păstrează actualitatea, iar argumentele pârâtelor nu pot fi luate în considerare în această privință, întrucât nu înlătură consecința caracterului discriminatoriu al taxei de poluare din perspectiva comparației cu regimul taxelor aplicate autovehiculelor second hand înmatriculate deja în România la momentul introducerii taxei în litigiu, autovehicule ce au fost scutite integral de la plata acestei taxe.

3.Soluția Curții de Apel Timișoara:

Având în vedere cele mai sus arătate, Curtea constată ilegalitatea și temeinicia sentinței civile recurate, fiind justificată concluzia privind incompatibilitatea taxei în litigiu cu dispozițiile art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și soluția înlăturării de la aplicare a reglementării române în prezenta cauză, cu obligarea pârâtei la restituirea acestei taxe.

În consecință, Curtea apreciază că soluția Tribunalului xxx este temeinică și legală, recursurile formulate de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX și Administrația Finanțelor Publice a municipiului xxx împotriva sentinței civile xxx, pronunțată de Tribunalul xxx, în dosarul nr. xxx urmând a fi respinse ca nefondate, în temeiul art. 312 al. 1 Cod Procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

IN NUMELE LEGII

DECIDE:

Respinge recursurile formulate de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului XXX și Administrația Finanțelor Publice a municipiului XXX împotriva sentinței civile nr. XXX/15.11.2012, pronunțată de Tribunalul XXX, în dosar nr.XXX/108/2012 .

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din xxx.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

GREFIER,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.